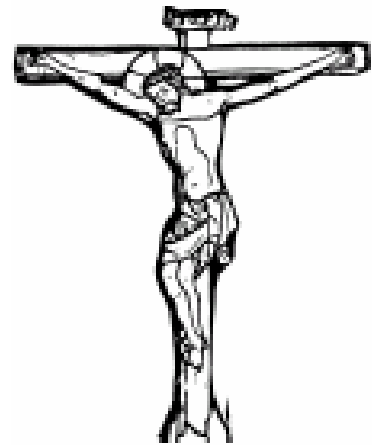

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
"Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd"
Augustinus

Kyrkblad - Evangelisk-lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad - Den Evangelisk lutherske bekjennelsekirke
Nr 1. 2005 årg. 9

"Kristus lever" - etter en akvarell av Trygve M. Davidsen

Kristi kyrka - Jesu lärjungar

en osynlig universell gemenskap.

Vad kännetecknar en kristen människa? Egentligen finns det inga klara yttre kännetecken. Det handlar istället om något inre hos människan. Hon tror på Jesus Kristus som sin personlige Frälsare, hon är en Jesu lärjunge. Som sådan är hon en lem, en med-lem i Kristi kyrka, eller som vi också säger: Kristi församling. Det betyder att hon står i en levande, andlig gemenskap med Herren Kristus, men det innebär även att hon är tillsammans med, har gemenskap med alla de andra med-lemmarna. Nu lever Jesu lärjungar spridda runt om i världen i delvis olika kyrkliga traditioner och i de flesta fall utan kontakt med och känedom om varandra. Om dessa, sina lärjungar i alla tider, ber Jesus i sin översteprästerliga förbön: "att de alla ska vara ett". Här, märk väl, ger han inte ett bud till lärjungarna, utan han riktar en bön till sin himmelske Fader. En bön om en enhet av samma slag som han själv har med Fadern, en osynlig, andlig enhet. I kraft av Jesu bön är således de troendes enhet redan här i tiden en andlig verklighet, trots att det kan se helt annorlunda ut här i världen, när vi ser hur satan med hjälp av en uppsjö av villfarelser och falska läror har lyckats spräcka kyrkans yttre enhet. Men de troendes andliga gemenskap är en osynlig inre verklighet, som han inte rår på trots sina rasande angrepp mot klassisk kristen tro.

När de stora kyrkosamfundet blivit allt mer förvärldsligade och snart inte generar sig ens för de allra grövsta förnekelse och ogudaktigheter, har de troende i allt högre grad fått söka sig till andra, oftast mindre, församlingar, där man inte föraktar utan högaktar den fäderneärvda kristna tron. Detta var gott och väl men kom också att leda till en annan effekt; födan var frisk och näringsrik av väl beprövat slag, men ack så mycket färre vi blev kring Ordet och Bordet. Så kan det smyga sig på oss en känsla av ensamhet, en frestelse till missmod: är det någon idé att kämpa vidare, när intresset är så ringa och motståndet så stort?

Käre vän, glöm inte att den tro som grundar sig på den gudomliga uppenbarelse har i alla tider rönt motstånd från den religiösa elitens sida. Mästaren och hans lärjungar var och förblev en liten minoritet. Det kan då vara värt att tänka på Petrus ord: "Herre till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord." Det var sant då, det är sant för oss idag. Liksom den uppståndne Herren då kom till sina ängsliga lärjungar, så kommer han idag till oss, hans försagda lärjungar. Han kommer till oss i nådens medel. Han har stämt möte med oss i Herrens sköna gudstjänst, en försmak av himmelen redan här på jorden, och där är vi inte alls bara några få ensamma troende. Då visar det sig att vi är en enda stor gemenskap av "dina trogna i alla tider och med hela den himmelska härskaran". Det löftet har inte de kyrkor och samfund som väljer att bedöma Skriften efter tidsandan istället för tvärtom, trots sin numerära överlägsenhet. Denna är dessutom endast skenbar, en gång, när den sista dagen gryr, ska det visa sig att "de som är med oss är fler än de som är med dem". Men den gemenskapen är för oss osynlig, den åtnjuter vi inte i åskådning utan i tron.

Låt oss därför inte förtrötta utan vara vid gott mod. Även om vi inte alltid kan ha den yttre gemenskapen i den synliga kyrkan, så står vi i den andliga, gudomliga gemenskapen med hela Kristi världsvida osynliga kyrka i alla tider. Och vi ser fram emot den dag då vi får fira den synligt inför Guds och Lammets tron. Vem torde väl då ångra att vi här valde den smala vägen och fick genom mycken bedrövelse gå in i Guds rike!

Åke Malander

GRATIA

Utgis av Den Evangeliske Lutherske
Bekjennelseskirke
Redaksjonen:
Gunnar Edwardsson, ansv.red.
E-Mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se
Red.sekr: Gunnar Hjorthaug
E-mail: gahj@online.no

Kirkestyret består av:
Asbjørn Hjorthaug, ordf./formann er
ansv.utgiver av Gratia,
Gunnar Edwardsson, (sekr./ sekr.)
Jan-Erik Andersson, kassör/kasserer Tlf:
0431/430165,
Åke Malander.
Nils Svensson.
Kyrkostyrelsens adress: Rugdeveien 3 N-
1823 Knapstad, Tlf/fax: 69 92 11 32
Kyrkans bankgironr 5633-5136

Församlingar

S:t Matteus ev luth förs., Uppsala
Kh Åke Malander,
Karlsberg, Åkerlänna
S-740 30 Björklinge,
Tlf/fax 018/356140
e-mail: ake.malander@telia.com

S:t Stefanus ev luth förs., Sollentuna
Kh: Ingemar Haraldsson,
Lantgårdsvägen 49, 192 74 Sollentuna.
Tel 08/75 42 740, mobil. 070/32 08 745.
e-post: lindeberg2000@hotmail.com

S:t Johannes ev luth förs., Yxehult
Kh Gunnar Edwardsson,
Fågelsångsv.14
S-341 31 Ljungby,
Tlf/fax 0372/62952
e-mail: gunnar.edwardsson@swipnet.se

S:t Andreas ev luth förs., Skellefteå
Kh Gunnar Byström,
Skelleftehamnsv.182
S-932 35 Ursviken,
Tlf/fax 0910/35008
e-mail: gunnar.bystrom@spray.se

Den Gode Herd.ev luth förs., Värnamo
Kontakt: Kjell Rydh, Gustavsgatan 2
S-331 41 Värnamo
Tlf/fax 0370/491 38
e-mail: kjell.rydh@telia.com

Den lutherske menighet, Knapstad
Mprest Asbjørn Hjorthaug
Rugdeveien, 3 N-1823 Knapstad
Tlf/fax 69 92 11 32
e-mail: asbj.hjorthaug@c2i.net

Den lutherske menighet, Sandnes
Mprest Sigmund Hjorthaug
Spinnarg.16 N-4300 Sandnes
Tlf/ 51 66 59 57
e-mail: sighjo@online.no

”Han är uppstånden.”

Av Gunnar Byström

”Åter ropade Jesus med hög röst: ´det är fullbordat´, och gav upp andan”.

Och se, då rämnade förhängen i templet i två stycken, uppifrån och ända ner, och jorden skalv och klippona rämnade...”.

”Guds rike består inte i ord utan i kraft!” (1kor 4:20)

”Efter sabbaten i gryningen kom Maria från Magdala och den andra Maria för att se till graven. Och se, det blev en stor jordbävning, och en herrens ängel steg ner från himlen och gick fram och vältrade bort stenen.” - hör du ordet, ser du kraften!? - när Gud, din frälsare dog, då splittrades och rämnade templet och många hjärtans förhängen – ja både jord och klippor skälvde.

Så hänger Guds liv och Guds död och Guds uppståndelse samman med allt han har skapat: med dig, din kropps alla celler liksom din själ och ande! När ordet blev kött, steg han ner till sitt eget, till dig men han är full av makt! Ser du det?!

Mariorna såg, kände, hörde – och skälvde! För ängelns ”utseende var som en blix, hans kläder vita som snö: ”var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste, han är

inte här, han är uppstånden! Kom och se platsen där han lå - så sakta, så fint tar han dem vid handen och leder Guds älskade vänner in i verkligheten: han är uppstånden, honom som ni såg hänga och dö på korset! - men vem begriper det? Ingen! Men den uppståndne griper istället dig och fyller dig med sitt uppståndelseord!

”var inte rädda! Jag vet att ni söker Jesus, den korsfäste, han är inte här, han är uppstånden! Kom och se platsen där han lå ..

”Och se: allt måste fullbordas som är skrivet om mig”(1k24:44) nu hör du herrens röst från begynnelsen: ´Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan, mellan din säd och hennes säd. Denne skall söndertrampa ditt huvud och du skall stinga honom i hälen.”(1mos3:15)

Guds nådebudskap höjer sin nådaregnbåge över årtusenden och visar sig för Mariorna, och oss!! – För oss utgiven, för oss uppstånden, sin seger ger han oss: ”Jag lever, ni skall också leva!”.

Sannerligen, ” evangelium är Guds kraft till frälsning för var och en som tror!”
”Liksom alla dör i Adam, så

skall också alla göras levande i Kristus”, hör, se, och tro: ”Det kommer en stund då alla i gravarna hör hans röst. Då skall de gå ut ur dem. (jh5:28)

”Kristus är uppstånden som förstlingen av de avsmnade. Eftersom döden kom genom en människa, så kom också genom en människa de dödas uppståndelse. - Hör du, ser du att han talar om dig!? – Och han talar också om när det skall ske: ”Kristus som förstlingen”, – Det var när Mariorna mötte ängeln, – ”vidare de som tillhör Kristus vid hans ankomst!” - Kan du tänka dig något ljuvligare löfte!?

Till sist: dh dopet är vårt livs uppståndelsesakrament. – Där födde han oss på nytt, där uppstod en ny människa, ett guds barn med liv av Guds liv, ”för att vi, rättfärdiggjorda genom hans nåd, skulle i hoppet bli arvingar till evigt liv.”/tit3:7/ ”Detta är ett trovärdigt ord”, säger anden. Tro evangelium!!

Låt oss leva i bön och på knä, för att bli dagligen uppresta och få syndernas förlåtelses nådekrans på vårt huvud! Då kan vi, då skall vi åkalla vår förlossare, och möta allt ont, alla prövningar intill änden med: **”han är uppstånden”!**

Hva betyr Jesu oppstandelse?

Av Sigmund Hjorthaug

Det er fullbrakt!

Når Jesus sa på korset Langfredag: Det er fullbrakt, dvs frelsesverket er ferdig, så ble dette bekrefta og stadfesta ved at han ble reist opp fra de døde 1.Påskedag.

Frelserens rop på korset Langfredag: *Det er fullbrakt* fikk sitt gjensvar i oppstandelsen, når Gud reiste han opp fra de døde. Oppstandelsen er Faderens fulltonige ja til Jesu utsagn om at forsoningsverket var fullført.

Den straff som alle mennesker hadde fortjent, den fikk Jesus lide på korset.

Se der Guds lam, som bærer verdens synd (Johs.1,29)

Men han ble såret for våre overtredelser, knust for våre misgjerninger. Straffen lå på ham for at vi skulle ha fred, og ved hans sår har vi fått legedom (Jes.53,5)

Jesus døde Langfredag, men på den tredje dagen sto han opp igjen. Døden kunne ikke holde på han.

Det beviser at han hadde sona for absolutt all synd. Han hadde drukket Guds vredesbeger til bunns. Han hadde sona for all verdens synd. Det sto ikke mer tilbake å sone. Derfor måtte Gud reise han opp igjen. Døden hadde ikke lenger noen rett på ham. Jesu oppstandelse et kraftig bevis på at alt er fullbrakt. Frelsesverket er ferdig, synden er sona, gjelden er betalt for all verden.

Derfor ser vi i Det nye Testamentet hvor viktig forkynnelsen av Jesu oppstandelse er. Vi forkynner ikke bare at Kristus døde på korset. Riktignok var det på korset han sona for all synd, men oppstandelsen er en bekreftelse på at dette er sant.

Kristus er den korsfestede og oppstandne Frelser.

Syndenes forlatelse

Peter sier i 1.Pet.1,3 at Kristus har gjenfødt oss til et levende håp ved Jesu oppstandelse fra de døde, og Paulus sier i 1.Kor.15,13-14: *Dersom det ikke er noen oppstandelse fra de døde, da er heller ikke Kristus oppstått. Men er Kristus ikke oppstått, da er vår forkynnelse intet, og den tro dere har, er*

intet.

Hvis ikke Jesus hadde stått opp, da var hans død bare et menneskes død, som ikke kunne frelse noen. Men fordi han var *Gud Sønn*, kunne han sprengte dødens og gravens lenker. Jesus er godtgjort å være Guds veldige Sønn ved oppstandelsen fra de døde, som det heter i Rom.1,4.

Oppstandelsen er et kraftig vitnesbyrd om at det virkelig var Guds Sønn som døde på korset for våre synder. Han var det Guds Lam som Gud fra evighet av hadde lovt skulle slaktes og ofres for oss.

Fordi oppstandelsen er så viktig, skulle apostlene skulle være vitner nettopp om Jesu oppstandelse.

Peter sier i sin tale på 1.pinsedag: *Denne Jesus som dere korsfestet, han oppreiste Gud, og vi er alle vitner om dette.*

Og Peter henviser også i sin tale til Det gamle testamentet om at det var profetert at Jesus skulle stå opp igjen.

Det var *Messias' oppstandelse han (David) forutså og talte om, da han sa at hans sjel ikke ble forlatt i dødsriket, og at hans kjød heller ikke så tilintetgjørelse* (Ap.gj.2,31).

David profeterte om Jesu oppstandelse. Nå var profetien gått i oppfyllelse, og apostlene var troverdige og sanne vitner om dette.

Men er ikke Kristus oppstått, da har dere en unyttig tro, og da er dere ennå i deres synder, sier Paulus videre i 1. Kor. 15,17

Uten Jesu oppstandelse er vi ennå i våre synder. Det betyr at vi må svare for våre egne synder overfor den hellige Gud. Det betyr at vi ikke har noen syndsforlatelse.

Men nå, når Jesus har stått opp fra de døde, kan alle få sine synder forlatt.

Derfor er det så betegnende at Jesus rett etter sin oppstandelse, om kvelden 1.

Påskedag, når han treffer disiplene, taler om avløsningen eller tilsigelsen av syndenes forlatelse. Han sier:

Dersom dere forlater noen deres synder, da er de forlatt.

Vi kan si at avløsningen - tilsigelsen av syndens forlatelse - er *fruktene* av Jesu oppstandelse.

Og Jesus drøyer ikke med å fortelle disiplene om dette.

Han har sona for all synd. Hans oppstandelse er en bekreftelse på det, og nå kunne apostlene gå ut i all verden med syndsforlatelsens gave.

De kunne forkynne evangeliet, de kunne døpe, de kunne avløse, de kunne dele ut nattverdets sakrament, til syndenes forlatelse, for nå hadde Kristus stått opp fra de døde!

Og hver og en som tror, får personlig del i denne frelsens gave, syndenes forlatelse, som Jesus tilveiebrakte for alle ved sin død og oppstandelse.

Som Jesus oppsto, skal også vi en dag oppstå.

Jesus sa: *Jeg er oppstandelsen og livet. Den som tror på meg skal leve om han enn dør. Og hver den som lever og tror på meg, skal aldri i evighet dø* (Johs.11,25-26)

Og dette er hans vilje som har sendt meg, at jeg ikke skal miste noe av alt det han har gitt meg, men oppreise det på den siste dag (Johs 6:39).

Jesus er *førstegrøden av dem som er sovnet inn*, sier Paulus i 1. Kor 15,20.

Kristus er førstegrøden, dvs han sto opp først, men vår tur kommer også en gang. *Kristus er førstegrøden. Deretter skal de som hører Kristus til, bli gjort levende ved hans komme.* (1Kor 15:23)

Hvis vi dør før Jesus kommer tilbake, så må vi også legges i en grav.

Da er det godt å tenke på at som Jesus sto opp fra graven, skal også vi stå opp fra graven.

Vi gruer alle for døden. Men den som tror på Jesus har ikke noe å frykte. Riktignok er døden vår siste fiende. Det er fælt å tenke på at kroppen vår skal brytes ned og tilslutt gi etter for dødskreftene. Og det er vondt for dem som blir igjen å miste en av sine nærmeste. En kristen må også sørge og klage sin nød til Gud når han mister en som står han nær. Men - vi skal ikke sørge som de som ikke har håp. Den som tror på Kristus har det evige livs håp. Han veit at vi skal skilles bare en kort stund og så skal vi få være sammen i all evighet. Derfor sørger vi ikke som de som ikke har håp, for vi har det evige livs håp. Vi skal ikke dø, men leve i all evighet i salighet og glede. Sjelen skilles fra kroppen når vi dør og går direkte til himmelen, hvor den får være hos Jesus. Men når Jesus kommer tilbake, vekker han tillive den døde kroppen som igjen forenes med sjelen.

Jeg vet meg en morgen lys og skjønn,

Der synges i livsens lunde.

Da kommer han, Guds velsignede Sønn,

Med lystelig ord i munne.

Da vekker han oss av søvne opp.

Alt uti så sæle stunde.

Jesus skal komme igjen og da skal vi oppstå som han sto opp påskemorgen.

Jesus og Barrabas (Mark 15:6-15)

Av Jan Erik Andersson

Idag är det inte ovanligt att höra att Gud är kärleken och därför kan förlåta människors synd på grund av sin godhet och att det inte skulle behövas någon försoning. Men i Skriften lär vi oss att

Hebr 9:22. ”utan blodsutgjutelse blir det ingen förlåtelse” Det behövs alltså ett offer. Men inte ett sådant offer som tillhörde det gamla testamentet, de var bara förebilder till det stora offret.

Hebr. 9:12 ”Han har, inte med bockars och kalvars blod utan med sitt eget blod, en gång för alla gått in i helgedomen och vunnit en evig förlossning.”

Det behövdes en verklig försoning ett verkligt offer för att stilla Herrens vrede. Ty Herren är en nitälskande Gud som hemsöker fädernas missgärningar på barn i tredje och fjärde led. Därför fick Gud själv utse offerlammet ja han fick själv förnedra sig och antaga en människas gestalt, bli lik en människa, ställa sig under lagen och uppfylla lagen och lida straffet för alla människors brott.

I texten ur Mark 15 hör vi om en förbrytare som satt fängslad för mord som han utfört i samband med ett upplopp. Det var alltså inte ett oklart mål utan han kan vara helt säker på att han inte kommer att bli frikänd i en domstol. Han är redan dömd och sitter bara och väntar på att domen skall verkställas. Denne

brotsling som vi inte vet så mycket mer om än att han heter Barrabas, är en representant för hela mänskligheten. Många har nog spekulerat mycket om denne man men det behöver vi inte göra. Vi kan bara känna igen oss, för vi är nämligen alla förbrytare. Inför Guds domstol är vi alla lika Barrabas. ”Alla har avfallit, alla är fördärvade. Ingen finns som gör det goda, inte en enda.” Ps 14.

Här står nu den skyldige Barrabas och Jesus inför Pilatus. Pilatus finner inte Jesus skyldig för något

Mark.15.15 Og Pilatus, som ville gjøre mengden til lags, gav Barabbas fri, men Jesus lot han piske og overgav ham til korsfestelse.

brott. Och i sig själv var Jesus Guds Helige men dock –gjord till synd för oss. Det kunde inte Pilatus se men så måste det vara inför Guds domstol. Säkert förde Pilatus fram den värste av fångarna för att folket skulle välja Jesus och begära honom lös men Guds vilja och råd var att Barrabas skulle frigivas och Jesus forsfästas. Vi ska se denna händelsen i ljust av 2 Kor 5:21 ”Den som aldrig hade syndat har Gud för vår skull gjort till synd, för att vi genom honom skulle bli rättfärdigat inför Gud.”

Den som har sett sig själv i lagens spegel och som speglar sig i den han ser sin ovärdighet och orenhet, han känner igen sig i Barrabas situation. Han ser sig som en fånge i synden och finner ingen utväg. Han vet ”Den som felar i ett är skyldig till allt”. Han vet också att domen är

fälld och han väntar bara på att den ska verkställas. Detta vore verkligen allas vårt öde om Gud handlade efter vad vi hade förtjänat. Och det vore en rättvis dom. Men nu drabbade denna dom istället Jesus, honom som var både Gud och människa, Guds egen Son. Han blev gjord till synd. All Guds vrede över synden drabbade honom.

Man kan väl tycka att det var en orättvis dom. Han den helige blir straffad och brottslingen släpps fri. Men det är precis som Pilatus dom. Han frikände den skyldige Barrabas och dömde den oskyldige Jesus till döden på korset. Gud är nämligen både rättfärdig och barmhärtig. Gud kunde inte lämna synden ostraffad, det vore omöjligt för hans rättfärdighet.

Det var nödvändigt med ett offer. Därför tar Gud själv i Kristus på sig straffet, det straff som skulle lagts på oss. Därför är vägen till himmelen öppen. Gud erbjuder oss denna byteshandel, han tar våra synder på sig och i dess ställe skänker han sin rättfärdighet, renhet och helighet.

Det är en så underbar händelse som det blev för Barrabas när fångvaktern kom till honom och förkunnade att han var fri.

En annan har tagit ditt straff på sig. Du behöver inte göra något för att försona dina synder för du kan inte göra något. Tro istället på den frikännande domen som förkunnas idag. Du är verkligen fri. En annan har tagit ditt straff. Fria kan vi då lovsjunga som en gång jungfru Maria gjorde och säga: ”Min ande fröjd sig i Gud min Frälsare”.

Å forkynne Herrens død inntil han kommer og et nordisk luthersk fellesskap

Av Asbjørn Hjorthaug

Å forkynne er å rope ut det glade budskapet, evangeliet, om Herrens død. Hva annet skal vi gjøre i påska enn å gå lidelsens vei sammen med Jesus.

Vi har i fastetiden fulgt han på veien opp mot Jerusalem. Vi har fulgt ham gjennom byporten ridende inn i byen på et esel og hørt folket rope "Hosianna, Davids sønn! Velsignet være han som kommer, i Herrens navn!" Vi skal være med han inn i nattverdsalen til hans siste måltid sammen med disiplene. Her vil han innstifte nattverden og dele med dem sitt eget blod og legeme. Dette gjør han for at vi gjennom dette nådemiddel skal få syndenes forlatelse. Vi skal være med han inn i Getsemane hagen der han faller på kne og i stor angst ber til sin far: "Abba, Far! Alt er mulig for deg. Ta dette beger fra meg! Men ikke som jeg vil, bare som du vil."

Han visste han skulle dø på korset. Så går veien til Golgata. Forslått, hånet og torturert sliter han seg mot korsfestelsesstedet hvor han henges mellom to forbrytere. Er dette noe å forkynne til andre? Er dette et godt budskap? Nei, ikke om vi stopper her. Vi skal være med han inn i døden der han roper "Det er fullbrakt!" Hva betyr det? Hva er som er ferdig? Hvilke oppdrag var fullført i og med Herrens død? Her må vi stoppe opp litt og spørre hvorfor døde Jesus på korset? På korset døde bare forbrytere, de som hadde gjort seg skyldig i grove synder. Men Jesus var uskyldig.

Paulus hjelper oss med svaret: "Men Gud viser sin kjærlighet til oss ved at Kristus døde for oss da vi ennå var syndere." Rom 5, 8 Han døde for oss, isteden for oss. Det var vi som var de skyldige. Det var vi som var syndere. Men Gud kunne ikke i sin

"For så ofte som dere spiser dette brødet og drikker av kalken, forkynner dere Herrens død, inntil han kommer." 1 Kor 11, 26

Jeg så enda en engel, som fløy høyt oppe under himmelhvelvet. Han hadde et evig evangelium å forkynne for dem som bor på jorden, for alle nasjoner og stammer, tungemål og folk. Åp 14, 6

kjærlighet sitte stille i himmelen og se at vi alle gikk fortapt. Han ble så menneske. Levde i 33 år som menneske under alle de betingelser vi må leve. Alt dette gjorde han fullkomment. Et helt liv uten synd.

Så er den neste del av frelsesplanen. Han dør på korset. Han anklages som en forbryter og blir drept. Han gjorde det frivillig. Han gikk i døden for oss. Det var vi som skulle hatt denne straffen. Men Gud – dommeren – gikk selv og tok de dødsdømtes dom, derfor "Det er fullbrakt!"

Og som om dette ikke var nok så står han opp av graven som den

store seierherre. Han vant over djevelen, synden og døden på vegne av deg og meg. Tror du dette kjære venn så eier du det evige livet akkurat slik du er, med alle dine synder. Gjennom troen så eier du den rettferdighet Gud har vunnet for alle mennesker engang for alle. Dette er det vi skal forkynne til alle mennesker.

Ikke alle har samme kall og samme evne til å rope dette ut, men la du merke til ordet fra 1. Kor 11? Hver gang du går til Herrens bord og tar i mot hans legeme og blod så forkynner du Herrens død. Du er et levende vitnesbyrd om evangeliet.

Det neste er at denne tjenesten må holdes i gang helt til Herren kommer igjen. For så lenge evangeliet forkynnes så kommer mennesker til tro. Men skal nattverden feires så forutsetter det menigheter og prester. Om de er små eller store spiller ingen rolle. Jesus er der to og tre samles i hans navn, der ordet forkynnes rent og sakramentene brukes rett. Da forkynnes Herrens død. Denne tjeneste skal opprettholdes inntil han kommer igjen. Men hvordan er framtidsutsiktene for det? Ved slike tanker må jeg folde mine hender og sukke til Gud. Det er bare noen få og sårbare miljøer igjen i Norden som forsvarer den evangelisk lutherske lære. Motstanderne er mange og sterke. De gjør seg gjeldene på alle fronter. Da er det viktig at vi som har samme tro og bekjennelse finner sammen i et fellesskap slik at vi kan styrke hverandre og støtte hverandre. Det er viktig med nettverk. Vi trenger mange steder hvor vi kan komme til gudstjeneste og få sakramentet. Det handler om å overleve.

I over 10 år har lutherske kristne fra Finland, Danmark, Sverige og Norge møtt hverandre og delt Guds ord og bekjennelse. Hver gang har vi konkludert at vi står hverandre usedvanlig nær i tro, lære og bekjennelse. De siste 2 årene har vi arbeidet på et enhetsdokument som et grunnlag for kirkefelleskap.

I februar dette året gjorde vi dette ferdig og vi er fortsatt fullt

felleskap der vi kan dele presteressursene mellom oss og ikke minst styrke hverandre i et fellesskap rundt samme nattverdsbord. Vi skal sammen forkynne Herrens død. Vi skal vise andre lutherske kristne i Norden som vandrer rundt som får uten hyrde og som ikke vet hvor de skal søke støtte og fellesskap at her er vi noen få i Danmark, Sverige, Finland og

Nordisk uformell kirkeprat og et fiskemåltid på Knapstad aug.2004

ut enige i tro, lære og bekjennelse.

Hva venter vi så på? Nå kreves det handling. Nå må vi vise hverandre at vi har ment alvor med alle frikonferansene vi har hatt. Rett nok er det noen praktiske spørsmål som ikke er ferdige, men de har sine historiske årsaker. Vi er ikke uenig i læren rundt disse spørsmålene. Dette skal det fortsatt arbeides med. Vi har alltid vårt gamle menneske og djevelen som vi må kjempe med. Det vil alltid oppstå situasjoner som krever arbeid og avklaringer, men dette må ikke hindre oss i å gå sammen i et

Norge som holder sammen i et sant kristent fellesskap.

La oss be for hverandre slik at djevelen ikke seirer med å holde oss fra hverandre.

Husk at Gud vil at det skal feires nattverd rundt omkring helt til han kommer igjen. Vår oppgave er å sørge for at det kan feires gudstjeneste helt til Herrens gjenkomst. Vi har oppdraget med å forkynne evangeliet slik at flere mennesker kommer til tro på Jesus Kristus før det er for sent.

La oss legge tilrette for at dette blir mulig også i årene som kommer.

God påske!

Årsmøte for ELBK 2005

Det blir årsmøte i Den evangelisk lutherske bekjennelseskirke Lørdag 7. mai i Uppsala.

Forhandlinger fra kl 10.00.
Bibelforedrag kl 16.00 og kl 17.00

Søndag 8. mai. Høgmesse og avslutning.

I tilknytning til årsmøtet blir det Fredag 6. mai er det pastoralkonferanse. Kontakt Åke Malander for nærmere opplysninger. Det sendes ut innkalling med mer detaljert program til forsamlingene.

Familie- leieren 2005

Sett av tid til årets familieleir 16. – 20. juli

Stedet er :
Tosjö. Dette er første gangen vi har leiren der.

Program kommer senere.

Vår kirkes tro: Kirken—Søndagen

av Gunnar Hjorthaug

Kirken

Den hellige alminnelige kirke består av de troende til alle tider over hele verden. Kirken, Guds rike er ikke bundet til noe bestemt sted, bestemt tid eller bestemte personer.

Guds løfter gjelder til alle mennesker og til alle tider **Gal.3:16 og 28, Joh 8:56, Apgj. ,15:11**

Kirken er et usynlig universelt fellesskap av alle mennesker som gjennom den Hellige Ånd tror på Kristi stedfortredende gjerning og syndenes forlatelse i Jesus Kristus. Hvem dette er vet bare Gud alene, men på Dommens dag blir den usynlige kirke synlig. **Ap.gj.5:14**

Kirken er hellig fordi den Hellige Ånd har utført sitt helliggjørende verk i alle dens medlemmer. Det vil si at vi tror at Gud ser oss i Jesus Kristus som rene, rettferdige og hellige **Ef.5:27**

Kirken kalles de helliges samfunn, fordi det er den samme tro på Jesus Kristus som binder de hellige sammen **Fil.3:9**.

Kirken kalles kristen fordi den er grunnet på Kristus, og alle dens medlemmer tror på Kristus. **Joh.3:16**.

Kirken finnes over alt der evangeliet forkynnes og sakramentene forvaltes etter Guds vilje. 1Kor.16:1.

Kirken er synlig der medlemmer av den usynlige Guds kirke regelmessig samles om Guds ords forkynnelse og sakramentenes forvaltning .

Ap.gj.8:1, 20:28, Kor. 5:13

Kirken har den ene rette tro når kirken forkynner Guds ord klart og rent og forvalter sakramentene etter Guds ord. **Matt.18:17**

En falsk kirke kalles den som lærer eller tillater falsk lære **Matt.7:15, Joh.10:11**

Kirken og staten har av Gud fått hver sine oppgaver som ikke skal sammenblandes. Kirkens oppgave er å forkynne Guds ord i lov og evangelium og forvalte sakramentene. Kirke og stat skal av denne grunn være adskilt. **Matt.22:21**.

Søndagen

Gud har i det Nye Testamentet avskaffet plikten til å holde sabbaten.

Dette gjelder også andre høytidsdager sammen med de andre sermionallovene som var påbudt i det Gamle Testamentet. Alle dager er like hellige. **Rom.14:5**: "En holder den ene dagen for å være viktigere enn den andre, en annen mener at alle dager er like.."

Kol.2:16, .Ordningsen med søndagen som høymessedag og andre høytidsdager er valgt av kirken i kristelig frihet. Vi helligholder søndagen og andre dager ved å høre/lese Guds ord. Som kristen oppfordres vi til å følge opp menighetens gudstjenester/samlinger om ord og sakrament. Dette for å vinne fram til Himmelen.